

i hospitalet, tilfælde dette, dog således at arvingen for sin livstid oppebærer renten af kapitalen. Ved lov nr. 67 af 9. april 1891 om det offentlige fattigvæsen ophævedes denne bestemmelse for de såkaldte fattighospitals vedkommende. Derimod anses den fortsat for gældende for sådanne ældre stiftelser, som yder forsorg af privatretlig art. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med de regler, som findes i fundatserne for en række ældre stiftelser, og ved hvilke der er tillagt vedkommende stiftelse arveret efter beboerne. I mange tilfælde er det i tilslutning hertil bestemt, at beboernes formueeffekter ved

indflytningen skal afleveres til stiftelsen for at forvaltes af denne, således at vedkommende beboeralene oppebærer udbyttet.

Den særlige arveret for stiftelser kan efter justitsministeriets opfattelse ikke længere anses for tidssvarende. Såfremt forordningen af 5. december 1749 ophæves, agter justitsministeriet tillige at søge den ved de pågældende fundatser hjemlede arveret afløst af en ordning, hvorefter personer, der fremtidig optages i vedkommende stiftelse, betaler et indskud eller et årligt vederlag til delvis dækning af de med stiftelsens drift forbundne udgifter.
